

mới, lúc mà quyền lực sự dữ sẽ bị đánh bại, và vinh quang Cha sẽ chiếu sáng muôn đời.

Xin cho ân sủng của Năm Thánh này khơi dậy trong chúng con, là Những Người Lữ Hành Hy Vọng, niềm khao khát kho tàng ở trên trời. Đồng thời cũng làm lan tỏa trên khắp thế giới niềm vui và sự bình an của Đấng Cứu Chuộc chúng con. Xin tôn vinh và ngợi khen Cha là Thiên Chúa chúng con, Cha đáng chúc tụng mãi muôn đời. Amen.

ĐÀNG THÁNH GIÁ NĂM THÁNH: NHỮNG NGƯỜI HÀNH HƯƠNG CỦA HY VỌNG

Cát Minh

Lời Nguyện Mở Đầu

Lạy Chúa Giêsu, Năm Thánh chủ đề Những Người Hành Hương Của Hy Vọng đã được mở ra như cửa đại dương Lòng Chúa Thương Xót tuôn trào ra cho nhân loại. Chúng con cùng nhau kính nhớ những chặng đường thương khó Chúa đã đi qua để cứu chuộc nhân loại. Cảm tạ tình yêu bao la của Chúa đã dành cho chúng con. Chiêm ngắm Chúa chịu chết đau thương treo trên thập giá không làm cho chúng con thất vọng, đau khổ, nhưng để chúng con biết rằng: ai muốn theo Chúa thì phải từ bỏ chính mình vác thập giá mà theo. Qua thập giá của đau khổ và nước mắt sẽ dẫn chúng con tới vinh quang được phục sinh với Chúa.

Xin Chúa ban ơn giúp sức cho chúng con, để chúng con sám hối ăn năn những tội đã phạm mất lòng Chúa, và trung thành vác thập giá theo Chúa cho đến cuối cuộc đời. Amen.

Chặng Thứ I: Chúa Giêsu Bị Kết Án Tử Hình

Lời Chúa: Ông Philatô nói với người Do Thái: “Đây là vua các người!” Họ liền la lớn: “Đem đi! Đem nó đi! Đóng đinh nó vào thập giá!” Ông Philatô nói với họ: “Chẳng lẽ ta lại đóng đinh vua các người sao?” Các thượng tế đáp: “Chúng tôi không có vua nào cả, ngoài Xêda”. Bấy giờ ông Philatô trao Đức Giêsu cho họ đóng đinh vào thập giá. (Ga 19, 14-16).

Suy Niệm: Chúa Giêsu đã vâng phục thánh ý Chúa Cha xuống trần gian để cứu nhân loại ra khỏi tối tăm và quyền lực của ma quỷ. Để hy lễ đẹp lòng Chúa Cha, Chúa Giêsu vâng phục chấp nhận uống chén đắng. Ngài bị sỉ nhục, bị kết án cách bất công bởi các kinh sư và thượng tế Do-thái. *Chúa Giêsu vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa đã chấp nhận hủy mình ra không.* Ngài bị liệt vào sổ các tội nhân, và bằng lòng chịu chết để cứu nhân loại khỏi chết đời đời; thế nhưng, Ngài chẳng được con người đón nhận như một Đấng thiên sai mà còn bị khai trừ ra khỏi thế gian.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, mục tiêu của chúng ta là sẽ bước qua cửa thánh cuối cùng để vào thiên đàng. Trên lộ trình theo Chúa nơi trần gian này, chúng ta sẽ không tránh khỏi những lời bị kết án, chế giễu của người đời, vì thế giới hôm nay đang

nghĩa là sẽ bước qua cửa tử để vào cõi trường sinh, gặp Thiên Chúa đích thực. Việc gì đến cũng sẽ đến, đó là ngày Chúa gọi chúng ta ra khỏi cõi tạm đời này như ông chủ gọi các các đầy tớ đến và thanh toán sổ sách với họ. Nén bạc mà Chúa trao cho chúng ta theo khả năng của mỗi người đã làm gì để sinh lời cho Chúa? Nén bạc của thời gian, sức khỏe, tiền bạc, tài năng, cơ hội, địa vị v.v... đã được sử dụng làm sinh lợi như thế nào, hay vẫn còn gói cuốn chôn dấu trong mồ chưa được phục sinh.

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, khốn cho chúng con nếu chúng con không rao giảng và sống Tin Mừng. Xin cho chúng con là những người quản lý trung thành các ân huệ của Chúa biết đem những nén bạc Chúa trao làm sinh lời ra những nén bạc khác, biết đem hạt giống Tin Mừng gieo vào đất tốt để sinh hoa kết quả và tới mùa gặt có hạt được một trăm, có hạt sáu mươi, có hạt ba mươi mà dâng cho Chúa. Amen.

Lời Nguyện Kết Thúc

KINH NĂM THÁNH 2025

Lạy Cha trên trời, Xin cho ơn đức tin mà Cha ban tặng chúng con trong Chúa Giêsu Kitô, Con Cha và Anh của chúng con, cùng ngọn lửa đức ái được thắp lên trong tâm hồn chúng con bởi Chúa Thánh Thần, khơi dậy trong chúng con niềm hy vọng hồng phúc hướng về Nước Cha trị đến.

Xin ân sủng Cha biến đổi chúng con thành những người miệt mài vun trồng hạt giống Tin Mừng. Ước gì những hạt giống ấy biến đổi từ bên trong nhân loại và toàn thể vũ trụ này, trong khi vững lòng mong đợi trời mới đất

trái tim, cởi bỏ mọi xiềng xích của cửa thù hận cay đắng, công bố ơn xin tha thứ, làm hòa và bình an. Amen.

Chặng Thứ XIV: Táng Xác Chúa Giêsu Trong Mộ Đá

Lời Chúa: *Chiều đến, có một người giàu có tới. Ông này là người thành A-ri-ma-thê, tên là Giô-xép, và cũng là môn đệ Đức Giê-su. Ông đến gặp ông Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su. Khi đã nhận thi hài, ông Giô-xép lấy tấm vải gai sạch mà liệm, và đặt vào ngôi mộ mới, đã đục sẵn trong núi đá, dành cho ông. (Mt 27,57-60).*

Suy Niệm: Chúa Giêsu sinh ra trong hang bò lừa và chết được mai táng trong ngôi mộ không phải của Ngài đúng như lời Chúa đã nói: *“Con chồn có hang, chim trời có tổ, Con Người không có chỗ tựa đầu”*. Thật không thể tin nổi một Thiên Chúa tối cao khiêm hạ đến nỗi chết chôn trong ngôi “mộ mượn tạm” của ông Giô-xép. Ngày nay, Chúa cũng đang hiện diện trong “Nhà Tạm” bằng gỗ đá mong chờ được ngự vào trong tâm hồn sống động của chúng ta. Thân xác chúng ta là đền thờ của Chúa Thánh Thần, Ngài là Thiên Chúa Emanuel không muốn chỉ ở mãi “trên bàn thờ” mà muốn ở trong tâm hồn chúng ta và:

“Giờ đã đến và chính lúc này đây giờ những người thờ phượng đích thực sẽ thờ phượng Chúa Cha trong Thần Khí và sự thật, vì Chúa Cha tìm kiếm những ai thờ phượng Người như thế Thiên Chúa là Thần Khí và những kẻ thờ phượng Người phải thờ phượng trong thần khí và sự thật” (Ga 4:23-24)

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, tới một ngày nào đó chúng ta sẽ đi tới cùng đích,

xa dần tin vào Thiên Chúa. Vì danh Thiên Chúa, có người bị đối xử thiếu công bằng, bị ngược đãi, bị bắt bớ, giam cầm. Hãy giữ vững niềm tin vào Thiên Chúa, vì khi xưa Chúa Giêsu đã nhẫn nhủ các tông đồ và cũng nói với chúng ta rằng:

"Khi người ta nộp anh em, thì anh em đừng lo phải nói làm sao hay phải nói gì, vì trong giờ đó, Thiên Chúa sẽ cho anh em biết phải nói gì: thật vậy, không phải chính anh em nói, mà là Thần Khí của Chúa Cha anh em nói trong anh em... Vì danh Thầy, anh em sẽ bị mọi người thù ghét. Nhưng kẻ nào bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát". (Mt 10:19-22)

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu! Cảm tạ Chúa vì yêu thương nhân loại, Chúa đã chấp nhận bị kết án tử hình một cách bất công để chuộc tội cho chúng con. Xin cho chúng con thay vì kết án, đổ lỗi cho nhau mỗi khi có tranh chấp, bất hòa, chúng con biết khuyên nhủ, an ủi nhau. Xin cho chúng con khiêm nhường đủ để có thể thấy được cái đà trong mắt mình thay vì chỉ nhìn thấy cái rác nơi mắt người anh chị em chúng con. Amen.

Chặng Thứ II: Chúa Giêsu Vác Thập Giá

Lời Chúa: *“Chính Người vác lấy thập giá đi ra, đến nơi gọi là Cái Sọ, tiếng Híp-ri là Gôn-gô-tha.” (Ga 19,17).*

Suy Niệm: Thập giá là sự ô nhục đối với người Do Thái và là sự điên rồ đối với người ngoại giáo mà các kinh sư và Pharisiêu muốn dành cho Chúa. Quân dữ mặc áo choàng đỏ cho Chúa, đội vòng gai lên đầu Ngài. Chúng chửi rửa, đánh đập và trao cây thập giá cho Ngài. Chúa Giêsu đón nhận thập giá, vác trên vai tội lỗi của toàn thể

nhân loại và bước đi. Tội lỗi đã làm cho con người mất hy vọng được ơn cứu rỗi, mất được thừa hưởng gia nghiệp nước trời. Chúa Giêsu đã dùng thập giá làm cây cầu hy vọng nối đất với trời; để qua đó, con người có thể đến với Thiên Chúa. Qua Chúa Giêsu, Thiên Chúa đã thiết lập một giao ước mới với con người, để những ai tin vào Con Thiên Chúa sẽ không phải chết, mà được sống muôn đời. Chúa Giêsu xuống thế là niềm hy vọng cho con người vì:

“Tội lỗi của chúng ta, chính Người đã mang vào thân thể mà đưa lên cây thập giá, để một khi đã chết đối với tội, chúng ta sống cuộc đời công chính. Vì Người phải mang những vết thương mà anh em đã được chữa lành”. (1 Pr 2,24).

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, Chúa mời gọi chúng ta: *Ai muốn theo Chúa hãy từ bỏ mình và thập giá mà theo.* Như hình logo biểu tượng của Năm Thánh 2025, những người hành hương đang bám lấy nhau và vịn chặt vào “neo Thánh Giá”, bên dưới là sóng gió nổi lên, chúng ta cũng nương tựa vào nhau, nâng đỡ nhau để vượt qua những sóng gió của cuộc đời. Có những cơn sóng quá to lớn của đau khổ, bệnh tật, thất bại, mất mát, nghiện ngập, ly dị... tưởng chừng như con thuyền của ta sẽ bị đắm chìm xuống vực sâu, hãy kiên vững lòng tin vào Chúa. Chúa có quyền năng trên sóng gió và tất cả mọi sự, vì Chúa nói: *“Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!”*

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, chúng con cảm tạ Chúa đã ôm lấy tội lỗi nhơ nhớp của chúng con mà nhận chìm trong biển đại dương lòng thương xót của Chúa. Xin cho

trên hết các Vua, Chúa trên hết các Chúa. Và khi được giương cao lên khỏi mặt đất, Chúa Giêsu sẽ kéo mọi người lên với Chúa. Cũng trên Thánh Giá ấy, Chúa Giêsu đã khai mở hai Cửa Thánh: bức màn trướng trong đền thờ bị xé ra làm hai từ trên xuống dưới để qua Chúa Giêsu là vị Tư Tế tối cao mọi người có thể tiến vào cung thánh thờ phượng Thiên Chúa; và Trái Tim Chúa Giêsu bị lưỡi đồng đâm thấu khai mở cung lòng Đại Dương Lòng Thương Xót của Chúa để mọi người có thể lãnh nhận ân huệ thương xót của Chúa.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, chúng ta cùng có một tâm nguyện như thánh Phaolô rằng: *tôi không muốn biết đến chuyện gì khác ngoài Đức Giêsu Kitô, mà là Đức Giêsu Kitô chịu đóng đinh vào thập giá.” (1Cr 2,2).* Chúa Giêsu chịu đóng đinh là đối tượng, là mục tiêu, là Thiên Chúa duy nhất mà chúng ta bái phục và tôn thờ. Trong Năm Thánh hồng ân này, hãy tháo gỡ mọi rào cản, mọi bức tường vô hình đang cản trở chúng ta đến với Chúa và đến với anh em, vì Thiên Chúa muôn lòng nhân từ, tha thứ hơn là của lễ: *“Nếu khi anh sắp dâng lễ vật trước bàn thờ, mà sực nhớ có người anh em đang có chuyện bất bình với anh, thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi làm hoà với người anh em ấy đã, rồi trở lại dâng lễ vật của mình”. (Mt5:23-24)*

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, xin Thánh Thần Chúa ngự trên con, sai con rao giảng tin mừng và hy vọng cho mọi người. Tháo gỡ mọi đình nhon, lưỡi đồng đã đóng vào chân tay nhau. Chữa lành những thương tích trong

ở trong tay Chúa, đau khổ sự chết không làm ta thất vọng vì:

“Nếu hạt lúa mì rơi xuống đất mà không thối đi, thì nó chỉ trơ trọi một mình; nhưng nếu nó thối đi, thì nó sinh nhiều bông hạt. Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất, và ai ghét sự sống mình ở đời này, thì sẽ giữ được nó cho sự sống đời đời”.

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, trong giờ phút hấp hối Chúa đã cảm nghiệm nỗi cô đơn tột cùng khiến Chúa đã kêu lên cùng Chúa Cha: Lạy Cha, sao Ngài bỏ rơi con? Xin Chúa nhớ tới con và ở với con trong giờ phút cuối cùng của cuộc đời, bởi vì đó là trận chiến cuối cùng giữa thiện và ác trong cuộc đời của con. Amen.

Chặng Thứ XIII: Tháo Xác Chúa Giêsu Khỏi Thánh Giá

Lời Chúa: *Khi đến gần Đức Giêsu và thấy Người đã chết, họ không đánh giập ống chân Người. Nhưng một người lính lấy giáo đâm cạnh sườn Người. Tức thì, máu cùng nước chảy ra. Sau đó, ông Giô-xép, người Arimathê, xin ông Philatô cho phép hạ thi hài Đức Giêsu xuống. Ông Giô-xép này là một môn đệ theo Đức Giêsu, nhưng cách kín đáo, vì sợ người Do Thái. Ông Philatô chấp thuận. (Gioan 19: 33-34 & 38a)*

Suy Niệm: Chúa Giêsu chết treo đau thương trên thánh giá chu toàn thánh ý Chúa Cha và cũng hoàn tất bản kịch của các nhà đạo diễn Kinh sư và Pharisiêu, họ tưởng như thể một Giêsu đã vĩnh viễn chìm vào lòng đất, không còn ai nhắc tới tên Giêsu nữa. Nào ngờ đâu lúc Chúa Giêsu bị treo trên thánh giá là lúc Ngài được tôn vinh là Vua

chúng con đừng chất thêm thập giá lên vai người khác, mà thay vào đó biết cảm thông, chia sẻ, nâng đỡ những gánh nặng thập giá cho nhau. Amen.

Chặng Thứ III: Chúa Giêsu Ngã Xuống Đất Lần Thứ Nhất

Lời Chúa: *“Chúa Giêsu ngẩng đầu lên và bảo họ: “Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.” Rồi Người lại cúi xuống viết trên đất. Nghe vậy, họ bỏ đi hết, kể trước người sau, bắt đầu từ những người lớn tuổi. Chỉ còn lại một mình Đức Giê-su, và người phụ nữ thì đứng ở giữa. Người ngẩng lên và nói: “Này chị, họ đâu cả rồi? Không ai lên án chị sao?” Người đàn bà đáp: “Thưa ông, không có ai cả.” Đức Giê-su nói: “Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu! Thôi chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa!” (Ga 8:7-11)*

Suy Niệm: Các kinh sư và người Pharisiêu đặc chí và thích thú với cái bẫy của họ khi rình bắt được quả tang người phụ nữ phạm tội ngoại tình. Người phụ nữ chỉ là nhân vật phụ, Chúa Giêsu mới là nhân vật chính trong kịch bản thâm độc mà họ nhắm tới. Trước mắt họ, cả hai đều đáng phải ném đá. Họ đem lề luật ra hỏi để gài bẫy Chúa, nhưng Chúa Giêsu không trả lời mà cúi xuống lấy ngón tay viết trên đất. Chúa đã viết gì? Có thể là một bản xét mình cho họ hay tên một đồng phạm trong nhóm của họ? Vì họ cứ hỏi nên Chúa nói với họ: *Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.* Không một ai trong họ can đảm cầm đá ném người phụ nữ vì họ cũng tội lỗi xấu xa không kém. Xã hội hôm nay loan tin rất nhanh qua mạng xã hội. Những tin xấu được loan tải rất nhanh để câu nhiều người vào xem. Vô hình chung, họ là

những kinh sư và Pharisiêu tạo ra một tòa án trên mạng để người ta xúm vào ném đá nạn nhân qua những lời phê bình, chỉ trích tiêu cực.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời không phải lúc nào con đường ta đi cũng bằng phẳng êm xuôi. Sẽ có những khúc quanh co, gập ghềnh sỏi đá, khiến chúng ta vấp ngã. Thiên hạ có kẻ sẽ chê cười, nhạo báng và thậm chí bị ném đá qua cái vấp ngã của ta. Chúa Giêsu không ulla theo đám đông mà kết án, nhưng nâng đỡ, bênh vực ta để ta có cơ hội đứng dậy. Ngài đã nói với Phaolô như để an ủi chúng ta khi vấp ngã rằng:

"On của Thầy đã đủ cho anh, vì sức mạnh của Thầy được biểu lộ trọn vẹn trong sự yếu đuối." Thế nên tôi rất vui mừng và tự hào vì những yếu đuối của tôi, để sức mạnh của Đức Ki-tô ở mãi trong tôi. Vì vậy, tôi cảm thấy vui sướng khi mình yếu đuối, khi bị sỉ nhục, hoạn nạn, bắt bớ, ngặt nghèo vì Đức Ki-tô. Vì khi tôi yếu, chính là lúc tôi mạnh. (2 Cor 12,9-10).

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, Chúa không kết án người phụ nữ bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình thì lẽ nào chúng con cũng là một tội nhân lại buộc tội, kết án, nói xấu người khác. Xin cho chúng con khiêm nhường nhận ra yếu đuối của mình để không bao giờ ném đá người khác khi xét đoán, lên án những lỗi lầm của anh em mình. Amen.

Chặng Thứ IV: Đức Mẹ Gặp Chúa Giêsu Vác Thánh Giá

đó, có một bình đầy giấm. Người ta lấy miếng bọt biển có thấm đầy giấm, buộc vào một nhành hương thảo, rồi đưa lên miệng Người. Nhấp xong, Đức Giêsu nói: "Thế là đã hoàn tất!" Rồi Người gục đầu xuống và trao Thần Khí. (Ga 19,28-30).

(Mọi người quỳ)

Suy Niệm: Con khát cuối cùng của Chúa Giêsu được quân dữ thi ân bằng việc cho Chúa uống giấm chua. Miếng lưỡi Chúa khô khan vì thiếu nước và mất máu nên khi vừa nếm giấm chua, vị chua càng thêm chua chát khó chịu không thể tả. Nhưng cái chua chát của những con người lòng chai dạ đá mới thực sự làm Chúa đau xót trong nỗi khát. Chúa nhớ lại buổi trưa hè đi đường mệt mỏi, Ngài ngồi bên bờ giếng và gặp người phụ nữ Samari đến lấy nước. Chúa xin chị nước uống, để giúp chị mở lòng ra cho một dòng nước hằng sống nơi Chúa tuôn chảy vào chị. Chị sẽ không còn phải khát nữa, vì đã qua năm đời chồng rồi mà chị vẫn khát tình yêu đích thực, vì chị đi múc nước ở cái giếng bên ngoài cho một con khát tình yêu ở bên trong. Chúa Giêsu chính là suối nước mà chị cần tới để kín múc.

Chúa Giêsu ở trên thánh giá đau đớn nhìn xuống quân lính đang khát máu. Họ đã đổ máu nhiều người nhưng vẫn chưa thỏa cơn khát. Chỉ có suối nước tuôn trào từ trái tim Chúa Giêsu trên thánh giá, mà họ sẽ đâm sâu sẽ cho họ dòng nước trường sinh muôn đời.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, dầu biết rằng mang thân phận của kiếp tro bụi và con người sẽ trở về với tro bụi, nhưng sự chết không làm chúng ta chùn bước hay sợ hãi, vì linh hồn chúng ta

nhưng Chúa không lấy oán báo thù, chẳng vui khi kẻ ác phải chết. Chúa im lặng làm Chiên tế lễ đẹp lòng Chúa Cha đúng như lời kinh thánh viết:

“Bị ngược đãi, người cam chịu nhục, chẳng mở miệng kêu ca; như chiên bị đem đi làm thịt, như cừu câm nín khi bị xén lông, người chẳng hề mở miệng kêu ca.”

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, chúng ta cũng ít nhiều lần đã trải qua những kinh nghiệm bị đóng đinh của sự ghen ghét, hận thù, nói xấu, lên án... Trái tim và tâm hồn ta đôi lúc vẫn cảm thấy nhức nhối, đau đớn vì những lỗ đinh ấy. Trong Năm Thánh này, hãy mang những vết thương nội tâm ấy đặt dưới thánh giá Chúa Giêsu để được chữa lành vì:

“Tội lỗi của chúng ta, chính Người đã mang vào thân thể mà đưa lên cây thập giá, để một khi đã chết đối với tội, chúng ta sống cuộc đời công chính. Vì Người phải mang những vết thương mà anh em đã được chữa lành”. (1 Pr 2,24).

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giê-su là Chiên Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian. Như chiên bị đem đi làm thịt làm hy tế dâng lên Chúa Cha; Chúa đã gánh vác muôn vàn tội lỗi của loài người mang lên thập giá với Chúa. Chúa đã trở thành Chiên lễ Vượt Qua vì tội chúng con. Chúng con dâng lời cảm tạ Chúa, và xin cho chúng con chịu đựng được nỗi đau mỗi khi bị người đời đóng đinh vì yêu mến Chúa. Amen.

Chặng Thứ XII: Chúa Giêsu Chết Trên Thánh Giá

Lời Chúa: *Đức Giêsu biết là mọi sự đã hoàn tất. Và để ứng nghiệm lời Kinh Thánh, Người nói: “Tôi khát!” Ở*

Lời Chúa: *“Đứng gần thập giá Đức Giêsu, có thân mẫu Người, chị của bà thân mẫu, bà Maria vợ ông Colôpát, cùng với bà Maria Mácđala. Khi thấy thân mẫu và môn đệ mình thương mến đứng bên cạnh, Đức Giêsu nói với thân mẫu rằng: “Thưa Bà, đây là con của Bà”. Rồi Người nói với môn đệ: “Đây là Mẹ của anh”. Kể từ giờ đó, người môn đệ rước Bà về nhà mình. (Gioan 19: 25-27)*

Suy Niệm: Là một thiếu nữ tuổi thanh xuân tràn đầy ước mơ tươi sáng nhưng Mẹ Maria đã trải qua nhiều chặng đường thập giá đau thương trong đời mình. Từ việc thánh Giuse định tâm rời bỏ Mẹ trong lúc mang thai, vì không hiểu được việc Mẹ chịu thai Con Thiên Chúa là do bởi phép Chúa Thánh Thần, đến lúc sắp sinh con không tìm được quán trọ để nghỉ qua đêm, rồi việc hạ sinh Chúa Giêsu trong hang bò lừa nơi cánh đồng hoang vắng. Từ việc Mẹ đem hài nhi trốn sang Ai Cập khỏi nanh vuốt của Hê-rô-đê đến việc lạc mất Chúa trên đường lên Giêrusalem. Từ việc Mẹ gặp Chúa trên đường vác thập giá đến lúc Mẹ đứng dưới chân thập giá giây phút Chúa tắt hơi thở cuối cùng. Tất cả là để ứng nghiệm lời tiên tri qua miệng Simêon rằng: *“một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn Bà”*. (Lc 2,35).

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, cuộc đời của mỗi người chúng ta cũng không tránh khỏi khó khăn, gian khổ. Mỗi người mỗi đau khổ và hoàn cảnh khác nhau. Có những đau khổ quá đau khổ, và thất vọng quá to lớn khiến chúng ta tự hỏi: nếu Thiên Chúa có thật thì Ngài đang ở đâu trong đau khổ của con? Thiên Chúa như người mẹ hiền giải bày tình thương, an ủi chúng ta qua lời tiên tri Isaia rằng:

"Có phụ nữ nào quên được đứa con thơ của mình, hay chẳng thương đứa con mình đã mang nặng đẻ đau? Cho dù nó có quên đi nữa, thì Ta, Ta cũng chẳng quên người bao giờ. Hãy xem, Ta đã ghi khắc người trong lòng bàn tay Ta, thành lũy người, Ta luôn thấy trước mặt". (Is 49:15-16).

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, Ngài yêu thương chúng con hơn cả người Mẹ sinh ra chúng con. Cảm tạ Chúa đã chẳng bỏ rơi chúng con trong đau khổ trên đường đời nhưng luôn ở bên cạnh nâng đỡ. Xin cho chúng con biết đem niềm hy vọng tới những ai đang sâu khổ qua việc đến viếng thăm, an ủi, giúp đỡ và cầu nguyện họ. Amen.

Chặng Thứ V: Ông Simon Vác Đỡ Thập Giá Cho Chúa

Lời Chúa: *"Khi điệu Đức Giê-su đi, họ bắt một người từ miền quê lên, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê, đặt thập giá lên vai cho ông vác theo sau Đức Giê-su" (Lc23:26).*

Suy Niệm: Chúa Giêsu bị các môn đệ thân tín bỏ trốn nơi vườn cây dầu, và họ cũng bỏ Chúa trên đường thương khó. Chúa cô đơn nghiệt ngã bước đi không ai động lòng an ủi, nâng đỡ, còn đám quân lính thì hung dữ, ra sức hành hạ Chúa như sư tử quật ngã, hành hạ con mồi. Thấy Chúa kiệt sức không thể lên tới đỉnh đồi Canvê, và như thế sẽ làm hỏng kế hoạch tàn ác của chúng, quân dữ bắt ông Simon, một người từ miền quê đi lên, tình cờ có mặt không đúng nơi đúng lúc vác đỡ thập giá cho Chúa. Ông Simon là người vô can không có liên hệ gì với Chúa Giêsu có đủ lý do chính đáng từ chối và tiếp tục cuộc

được. Thánh Phaolô đã từ bỏ mọi quyền lực, danh vọng của thế gian mà theo Chúa. Thánh nhân nhận ra rằng không có gì có thể sánh được với mối lợi lớn lao là có Chúa, ngài nói:

"Tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời, là được biết Đức Kitô Giêsu, Chúa của tôi... Vì Người tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Kitô và được kết hợp với Người. (Pl 3,7-9)

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, chúng con đặt hy vọng và tin tưởng nơi Ngài. Nếu chúng con đặt hy vọng vào Chúa chỉ vì đời này mà thôi, thì chúng con là những kẻ đáng thương hại hơn hết mọi người. Nếu chúng con ra công sức xây dựng một thiên đàng ở trần gian này thì chúng con là những kẻ đầu tư ngu dại nhất, vì cuộc đời này chỉ là phù vân mà thôi. Amen.

Chặng Thứ XI: Chúa Giêsu Chịu Đóng Đinh Vào Thập Giá

Lời Chúa: *"Lúc chúng đóng đinh Người là giờ thứ ba. Bản án xử tội Người viết rằng: "Vua người Do Thái". Bên cạnh Người, chúng còn đóng đinh hai tên cướp, một đưa bên phải, một đưa bên trái." (Mc 15,25-26).*

Suy Niệm: Quân dữ nghĩ rằng giờ cao những chiếc búa đóng những đinh vào chân tay Chúa Giêsu. Tiếng kêu chát chúa của búa và đinh sắt chạm vào nhau làm nguôi cơn thù hận của họ, Bao nhiêu ghen ghét, tức tối trong lòng họ mang ra đóng đinh nó vào chân tay Chúa Giêsu. Chúa Giêsu gồng mình đón nhận những đau đớn tột cùng khi đinh đóng xuyên qua thớ thịt và gân cốt. Với quyền phép vô cùng, Chúa có thể ra tay bắt họ phải trả giá đắt,

phải với phàm nhân, nhưng là với những quyền lực thần thiêng, với những bậc thống trị thế giới tối tăm này, với những thần linh quái ác chốn trời cao, và chỉ trong sức mạnh của Chúa, chúng con mới chiến thắng. Amen.

Chặng Thứ X: Quân Dữ Lột Áo Chúa Giêsu

Lời Chúa: “Đóng đinh Đức Giêsu vào thập giá xong, lính tráng lấy áo xống của Người chia làm bốn phần; họ lấy cả chiếc áo dài nữa. Nhưng chiếc áo dài này không có đường khâu, dệt liền từ trên xuống dưới. Vậy họ nói với nhau: “Đừng xé áo ra, cứ bắt thăm xem ai được thì lấy”. (Ga 19, 23-24).

Suy Niệm: Quân dữ lột áo Chúa Giêsu để phơi bày trước mắt thiên hạ một Thiên Chúa trần trụi nghèo nàn nhất. Sở hữu tối thiểu của một con người là chiếc áo che thân cũng bị quân dữ bắt thăm chia nhau. Không phải chiếc áo có giá trị về vật chất nhưng là để thỏa mãn thú vui của họ. Họ say sưa, cười ngạo ngễ trên nỗi đau trần trụi của Chúa Giêsu. Ngày xưa, khi hai ông bà nguyên tổ Adam và Evà phạm tội đã xấu hổ vì thấy mình trần trụi, Thiên Chúa động lòng thương đã làm chiếc áo da cho họ che thân, nhưng hôm nay con người trả ơn lại cho Thiên Chúa bằng cách lột chiếc áo che thân cuối cùng của Chúa.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, chúng ta cần lột bỏ những tham sân si làm cản trở bước đi theo Chúa. Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gần bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Con người không thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi tiền của

hành trình của mình, nhưng động lòng trắc ẩn, ông đã kê vai vác đỡ thập giá cho Chúa.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, ai cũng có lúc gặp khó khăn đến kiệt sức vì thập giá quá nặng đè trên đôi vai; hoặc vì bệnh tật, thất bại, mất mát quá đau đớn khiến chúng ta muốn buông xuôi bỏ cuộc. Hãy cho nhau bờ vai hy vọng, hãy nhớ rằng Chúa luôn đồng hành và cảm thông với chúng ta trong lúc đau khổ. Ngài mời gọi chúng ta đặt hy vọng nơi Ngài:

“Hãy đến với Ta tất cả, hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho các ngươi. Hãy mang lấy ách của Ta và hãy học cùng Ta, vì Ta dịu hiền và khiêm nhượng trong lòng, và tâm hồn các ngươi sẽ gặp được bình an. Vì ách của Ta thì êm ái và gánh của Ta thì nhẹ nhàng”. (Mt 11,28-30)

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, thế giới quanh chúng con có nhiều người đang kiệt sức vác thập giá của sự đói nghèo, chết chóc, bệnh tật, đau khổ, tuổi già... Xin cho chúng con có trái tim, bờ vai của Simon sẵn lòng vác đỡ thập giá cho họ, để họ có được niềm hy vọng vượt qua những ngày đen tối mà bước ra ánh sáng của Chúa. Amen.

Chặng Thứ VI: Bà Verônica Trao Khăn Lau Mặt Chúa Giêsu

Lời Chúa: *Chúa Giêsu kể câu chuyện: “Một người đi từ Giêrusalem xuống Giêricô, và rơi vào tay bọn cướp; chúng bóc lột người ấy, đánh nhừ tử rồi bỏ đi, để người ấy nửa sống nửa chết. Tình cờ một tư tế cũng đi qua*

đường đó, trông thấy nạn nhân, ông liền đi qua. Cũng vậy, một trợ tế khi đi đến đó, trông thấy nạn nhân, cũng đi qua. Nhưng một người xứ Samaria đi đường đến gần người ấy, trông thấy và động lòng thương. Người đó lại gần, băng bó những vết thương, xức dầu và rượu, rồi đỡ nạn nhân lên lừa của mình, đưa về quán trọ săn sóc. Hôm sau, lấy ra hai quan tiền, ông trao cho ông chủ quán mà bảo rằng: "Ông hãy săn sóc người ấy, và ngoài ra còn tốn phí hơn bao nhiêu, khi trở về tôi sẽ trả lại ông". "Theo ông nghĩ, ai trong ba người đó là anh em của người bị rơi vào tay bọn cướp?" Người thông luật trả lời: "Kẻ đã tỏ lòng thương xót với người ấy". Và Chúa Giêsu bảo ông: "Ông cũng hãy đi và làm như vậy".

Suy Niệm: Chúa Giêsu kể câu chuyện trên để rồi câu chuyện tương tự cũng xảy ra cho chính mình. Chúa Giêsu trên đường lên núi Sọ nằm trong tay bọn quân dữ khát máu. Chúng lột áo đánh Chúa như tử đến dờ sống dờ chết chẳng xót thương. Các môn đệ thân tín sợ sệt bỏ trốn, nhiều người qua đường tránh sang một bên mà đi qua kéo bị vạ lây. Tình cờ bà Veronica đi đường trông thấy Chúa mình đầy thương tích máu me, và khuôn mặt bầm dập nhễ nhại mồ hôi máu. Bà động lòng thương tiến lại gần nhưng chẳng có gì ngoài chiếc khăn tay yêu thích. Bà không ngần ngại lấy khăn ra trao cho Chúa Giêsu. Chúa Giêsu nhìn bà âu yếm rồi cầm khăn lau mặt và trao lại cho bà. Chiếc khăn ấy in dung mạo của Chúa Giêsu như in vào tâm hồn bà.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, chúng ta cũng sẽ bắt gặp nhiều khuôn mặt buồn khổ, đau thương, chán nản, thất vọng... của chiến tranh,

Suy Niệm: Đã gần tới đỉnh đồi Canvê, Chúa Giêsu ngã xuống đất lần thứ ba vì sức cạn kiệt, hơi thở yếu dần do mất nhiều nước và máu, và bởi sức nặng của cây thập giá. Vào lúc này, Chúa Giêsu đang ở những giây phút yếu đuối nhất trong bản tính con người, nhưng tình yêu của Chúa dành cho nhân loại lớn lao hơn sự chết là động lực giúp Ngài gượng dậy và tiếp tục bước đi để hoàn tất thánh ý Chúa Cha.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời biết bao khó khăn và cảm dỗ luôn ở trước mặt, vì ngày nào có nỗi khổ của ngày ấy. Có người ngã quỵ không chỉ một lần mà nhiều lần. Thánh Phêrô đã từng thể sống chết với Thầy những rồi một giây phút yếu đuối đã chối Chúa, không phải 1 lần mà 3 lần. Khi bắt gặp cái nhìn đầy thương xót của Chúa Giêsu, Phêrô đã ra ngoài khóc lóc thảm thiết. Qua Thánh Phaolô, Chúa nói với chúng ta hãy cậy dựa vào sức mạnh của Chúa khi gặp thử thách:

"Người quả quyết với tôi: "On của Thầy đã đủ cho anh, vì sức mạnh của Thầy được biểu lộ trọn vẹn trong sự yếu đuối." Thế nên tôi rất vui mừng và tự hào vì những yếu đuối của tôi, để sức mạnh của Đức Ki-tô ở mãi trong tôi. Vì vậy, tôi cảm thấy vui sướng khi mình yếu đuối, khi bị sỉ nhục, hoạn nạn, bắt bớ, ngặt nghèo vì Đức Ki-tô. Vì khi tôi yếu, chính là lúc tôi mạnh". 2 Cor 12,9-10

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, xin cho chúng con biết tìm sức mạnh trong Chúa và trong uy lực toàn năng của Người, giúp chúng con luôn mang toàn bộ binh giáp vũ khí của Thiên Chúa, để có thể đứng vững trước những mưu chước của ma quỷ. Vì chúng con chiến đấu không

gian thử tình yêu. Trong lúc gian truân thử thách là lúc Chúa bồng ẵm ta trên cánh tay của Ngài, nên ta chỉ thấy một dấu chân duy nhất trên cát và dấu chân ấy là của Chúa. Thiên Chúa yêu thương ta như người mẹ an ủi đứa con thơ:

“Này Ta tuôn đổ xuống Thành Đô ơn thái bình tựa dòng sông cả, và Ta khiến của cải chư dân chảy về tràn lan như thác vỡ bờ. Các ngươi sẽ được nuôi bằng sữa mẹ, được bồng ẵm bên hông, nâng niu trên đầu gối. Như mẹ hiền an ủi con thơ, Ta sẽ an ủi các ngươi như vậy”. (Is 66:12-13)

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, dù đang phải vác thánh giá nặng nề và chịu bao nhiêu đau khổ, nhọc nhằn, nhưng Chúa vẫn đứng lại an ủi những người phụ nữ Giêrusalem rằng hãy khóc thương mình và khóc thương con cháu của họ. Xin cho chúng con biết đem lời an ủi lẫn nhau, để trong cơn gian nan thử thách. Chúng con không cô đơn vì bên chúng con đang có Chúa, có anh em đồng hành. Amen.

Chặng Thứ IX: Chúa Giêsu Ngã Xuống Đất Lành Thứ Ba

Lời Chúa: *Đức Giê-su nói với các môn đệ: "Đêm nay tất cả anh em sẽ vấp ngã vì Thầy. Vì có lời đã chép: Ta sẽ đánh người chăn chiên, và đàn chiên sẽ tan tác. Nhưng sau khi trời dậy, Thầy sẽ đến Ga-li-lê trước anh em." Ông Phêrô liền thưa: "Dẫu tất cả có vấp ngã vì Thầy đi nữa, thì con đây cũng chẳng bao giờ vấp ngã." Đức Giê-su bảo ông: "Thầy bảo thật anh: nội đêm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần." (Mt 26:31-34)*

của bạo lực, đói khát, tù đầy, nghiện ngập... Những khuôn mặt thương tích ấy là hình ảnh khuôn mặt của Chúa Giêsu đang bị thương tích và rướm máu cần được lau sạch, chữa lành qua lời Kinh Thánh:

"Lạy Chúa, có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà cho mặc? Có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đau yếu hoặc ngồi tù, mà đến thăm đâu?" Để đáp lại, Đức Vua sẽ bảo họ rằng: "Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy". (Mátthêu 25: 37-40)

Cầu nguyện: Lạy Chúa, chúng con được mời gọi trở nên một Veronica mới biết lấy khăn lòng mình ra cúi mình xuống xoa dịu, băng bó, lau khô những thương tích của tha nhân để họ được an ủi và chữa lành. Chúng con cần là bàn tay xót thương của Chúa cho những người chung quanh vì phúc cho ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương. Amen.

Chặng Thứ VII: Chúa Giêsu Ngã Xuống Đất Lành Thứ Hai

Lời Chúa: *"Sự thật, chính người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta, đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta, còn chúng ta, chúng ta lại tưởng người bị phạt, bị Thiên Chúa giáng họa, phải nhục nhã ê chề". (Is 53,4).*

Suy Niệm: Quân lính trút sự ghen tức và hận thù đầy ắp trong lòng lên thân xác của Chúa Giêsu qua những trận roi đòn, lời nhục mạ, chửi rủa. Sức lực con người của

Chúa Giêsu cạn yếu dần vì thiếu nước và mất máu nên Chúa ngã xuống đất lần thứ hai. Đất đá văng tung tóe phủ lên thân xác Chúa Giêsu, thế nhưng quân lính vẫn không chút thương xót. Chúng nhào tới đâm đá rồi kéo xóc Chúa dậy và hối thúc đi cho nhanh để tới đỉnh đồi. Chúa Giêsu ngã xuống đất lần thứ hai để nhắc nhở rằng thân xác của chúng ta yếu đuối là đường nào, vì thế phải luôn tỉnh thức và sẵn sàng.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời, bị vấp tới vấp lui, ngã chúi ngã nhúi là rất có thể. Thế nhưng lòng nhân từ và thương xót của Chúa vượt xa những tội lỗi của chúng ta, chỉ cần chúng ta đứng dậy thành tâm sám hối ăn năn. Chẳng có tội lỗi nào mà khi kêu cầu cùng Chúa mà lại không được Chúa thương thứ tha. Trong Năm Thánh này, chúng ta hãy dành thời gian hồi tâm xin Chúa Thánh Thần giúp nhận ra những thói hư tật xấu hay tội lỗi của mình, để mạnh dạn như người con thứ trong dụ ngôn người con hoang đảng can đảm nói rằng:

“Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thừa với người: ‘Thừa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy.’ Thế rồi anh ta đứng lên đi về cùng cha. “Anh ta còn ở đằng xa, thì người cha đã trông thấy. Ông chạnh lòng thương, chạy ra, ôm cổ anh ta, và hôn lấy hôn để. Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng: ‘Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy.’ (Lc 15,18-24).

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giêsu, con quyết tâm đứng lên ra khỏi vũng lầy tội lỗi về với Chúa, khi biết rằng không chỉ có Chúa vui mừng, mà cả thiên đàng cũng sẽ mừng rỡ hân hoan khi vì một người tội lỗi hối cải. Chúa khoan dung đang chờ để mặc áo tha thứ, xỏ nhẫn tình yêu, và mang dép cứu độ cho con. Amen.

Chặng Thứ VIII: Chúa Giêsu An Ủi Phụ Nữ Thành Giêrusalem

Lời Chúa: *Dân chúng đi theo Người đông lắm, trong số đó có nhiều phụ nữ vừa khóc vừa than khóc Người. (Lc 23,27)*

Suy Niệm: Một số phụ nữ thành Giêrusalem theo sau Chúa Giêsu trên đường lên đồi Canvê đã khóc than khi họ tận mắt chứng kiến những nhục hình và đau đớn mà Chúa đang phải chịu. Họ khóc than vì cảm thấy mình phần nào đó có liên quan tới bản án của Chúa Giêsu. Nghe tiếng than khóc của họ, Chúa Giêsu đã quên nỗi đau của bản thân mình và đứng lại an ủi các bà: *“Hỡi các phụ nữ Giêrusalem, đừng khóc thương Ta, song hãy khóc thương lấy mình và con cháu các bà”*. Chúa biết trong cuộc sống của họ và tới đời các con cháu của họ, rồi sẽ có lúc gặp những khổ đau và nước mắt.

Là những người hành hương của hy vọng trên đường về quê trời chúng ta khiêm nhường khóc than cho một lần đã đại khờ, một thời đi hoang, một kiếp lỡ làng làm Chúa đau lòng. Những gian truân, thử thách sẽ tiếp tục đến để thử lòng tin của ta như lửa thử vàng, như thời